

havde indgydt hende ved deres allerførste Møde, var igen bleven levende hos hende efter hin Aftensamtale i København, hvor han havde betroet hende sit Forhold til Forældre og Søsken. Saa oprigtigt hendes eget Had til Kristendommen end var, stødtes hun tilbage af den tilsyneladende Ro og Ufølsomhed, hvormed han havde omtalt den hele Sag. I sin mosaiske Ærefrygt for Hjemmet og Slægten skræmmedes hun af en saadan Uforsonlighed overfor de Nærmeste.

Saa var der desuden kommen noget i selve hans Optræden, der virkede ubehageligt paa hende. Efterhaanden som han overvandt sin selskabelige Usikkerhed, der hidtil havde lagt en Dæmper paa hans Selvfølelse, ytrede der sig blandt andet en uheldig Tilbøjelighed hos ham til at tale i Tide og Utide. Efter at have læst en halv Snes Bøger af Dr. Nathan og ligesindede Forfattere følte han øjensynlig sin Viden tilstrækkelig grundfæstet og kastede sig med provinsiel Frejdighed ind i enhver Diskussion om Tidens store Frigørelseskamp. Navnlig efter Middagsbordet, hvor han gerne drak tæt, gav han sig uforknyt til at forkynde, ja næsten præke om Menneskehedens kommende Stortid og Naturvidenskabens Evangelier — paa en Maade, der undertiden vakte Smil og Forlegenhed hos dem, der hørte ham.

Han skulde absolut paa enhver Vis udmærke sig. Paa Spasereturene ude i Skoven sprang han over alle Vejbommene og opfordrede de andre Herrer i Selskabet til at gøre ham det efter. Var de ude at ro, tog han straks begge Aarene for at gøre sig til af sine Armkræfter. — Ogsaa med sin Paaklædning stødte han an. Efter tarvelig fransk Mode sad hans Klæder meget stramt om-